

Zadeva C-695/20

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

22. december 2020

Predložitveno sodišče:

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Združeno kraljestvo)

Datum predložitvene odločbe:

15. december 2020

Tožeča stranka:

Fenix International Limited

Tožena stranka:

Commissioners for Her Majesty's Revenue in Customs

FIRST-TIER TRIBUNAL

Tožba številka: [...] (ni prevedeno)

TAX CHAMBER

MED

FENIX INTERNATIONAL LIMITED

Tožeča stranka

-in-

COMMISSIONERS FOR

**HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS (davčna in carinska uprava
Združenega kraljestva)**

Tožena stranka

[...] (ni prevedeno)

SKLEP

Pred First-tier Tribunal (Tax Chamber) (sodišče prve stopnje (oddelek za davčne spore)

[...] (ni prevedeno)

SE SKLENE:

1. [...] (ni prevedeno)
2. Vprašanje iz priloge, ki se nanaša na veljavnost prava Evropske unije, se na podlagi člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije in člena 86(2) Sporazuma o izstopu Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska iz Evropske unije in Evropske skupnosti za atomsko energijo predloži v predhodno odločanje Sodišču Evropske unije;
3. Odločanje o tej tožbi se prekine, dokler Sodišče Evropske unije ne bo odločilo o vprašanju, ki mu je predloženo, [...] (ni prevedeno) oziroma dokler ne bo odločeno drugače.
4. [...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno)

SODNIK FIRST-TIER TAX TRIBUNAL (sodišče prve stopnje za davčne spore)

15. december 2020

PRILOGA

PREDLOG ZA SPREJETJE PREDHODNE ODLOČBE FIRST-TIER TRIBUNAL (TAX CHAMBER) (sodišče prve stopnje (oddelek za davčne spore)), ZDRUŽENO KRALJESTVO, NA PODLAGI ČLENA 267 POGODBE O DELOVANJU EVROPSKE UNIJE

A. UVOD

1. First-tier Tribunal (Tax Chamber) (sodišče prve stopnje (oddelek za davčne spore), Združeno kraljestvo, v nadaljevanju: UK Tax Tribunal (sodišče Združenega kraljestva za davčne spore)) sprašuje Sodišče o veljavnosti člena 9a Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, kakor je bila spremenjena s členom 1(1)(c) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1042/2013 z dne 7. oktobra 2013 (v nadaljevanju: člen 9a).
2. Vprašanje o veljavnosti se nanaša na to, ali domet člena 9a presega to, kar je dovoljeno s členom 397 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra

2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: Direktiva o DDV), ki določa, da „Svet na predlog Komisije soglasno sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive“.

3. Predlog je bil vložen v okviru tožbe družbe Fenix International Limited (v nadaljevanju: Fenix), ki je za namene davka na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV) registrirana v Združenem kraljestvu, zoper obračun DDV s strani Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (v nadaljevanju: HMRC).

B. TOŽEČA STRANKA

4. Tožeča stranka (v nadaljevanju: družba Fenix) upravlja spletno mesto družabnih omrežij, znano kot Only Fans, na www.onlyfans.com (v nadaljevanju: platforma) ter edina in izključno nadzira platformo.

C. TOŽENA STRANKA

Tožena stranka (HMRC) je odgovorna za pobiranje DDV v Združenem kraljestvu in upravljanje z njim.

D. POVZETEK DEJANSKEGA STANJA

6. Platforma je namenjena „uporabnikom“ po vsem svetu. Ti uporabniki se delijo na „ustvarjalce“ in „sledilce“. Ustvarjalci imajo profile ter na svojih profilih nalagajo in objavljajo vsebine, kot so fotografije in videi. Prav tako lahko pretakajo posnetke v živo in pošiljajo zasebna sporočila sledilcem, ki so naročeni na njihov profil. Mesečno naročnino določi ustvarjalec, čeprav družba Fenix določa minimalni znesek naročnin in napitnin.
7. Sledilci lahko dostopajo do naložene vsebine na podlagi *ad hoc* plačila ali mesečne naročnine vsakemu ustvarjalcu, katerega vsebino želijo videti in/ali s katerim se želijo povezati. Sledilci lahko tudi plačujejo napitnine ali donacije, kar je znano kot „zbiranje sredstev“, za katere se v zameno ne ponuja vsebina.
8. Tako ustvarjalci zaračunajo in zaslužijo denar od vsebine, sledilci pa plačajo denar za vsebino.
9. Družba Fenix ponuja platformo in tudi pripomoček, s katerim sledilci opravijo plačila, ustvarjalci pa plačila prejmejo. Družba Fenix je odgovorna za zbiranje in razporejanje plačil, pri čemer uporablja tretjo osebo kot ponudnika plačilnih storitev. Družba Fenix ustvarjalcu zaračuna za storitve, tako da mu od zneska sledilčevega plačila odbije 20 % (v nadaljevanju: stroški). [...] (ni prevedeno)

10. Plačila sledilca in plačila ustvarjalcu so na bančnem izpisku upoštevne uporabnika prikazana kot plačilo, izvedeno družbi Fenix, oziroma kot plačilo, ki ga je izvedla družba Fenix.
11. V vsem upoštevem obdobju je družba Fenix obračunavala in izkazovala DDV po stopnji 20 % od stroškov.
12. Za uporabo platforme so v vsem upoštevem obdobju veljali pogoji poslovanja družbe Fenix (v nadaljevanju: pogoji poslovanja). V obdobju, ki ga zajema obračun, so veljale različne različice pogojev poslovanja.
13. HMRC je 22. aprila 2020 družbi Fenix poslala obračun dolgovanega DDV [...] (ni prevedeno).
14. Stališče HMRC je bilo – in je še – da je pravna podlaga za obračun to, da se mora šteti, da družba Fenix na podlagi člena 9a deluje v svojem imenu.
15. Družba Fenix je 27. julija 2020 vložila tožbo, v kateri je ugovarjala pravni podlagi za obračun in tudi znesku.
16. Glede pravne podlage je trdila, da je člen 9a neveljaven in se ne uporablja; dalje, in alternativno, družba Fenix naj ne bi spadala pod člen 9a in/ali naj bi izpodbila domnevo iz tega člena.

HMRC ni odločila, v kakšni vlogi je družba Fenix na podlagi angleškega prava delovala v zvezi s platformo (in sicer, ali je bila zastopnik ali principal). Njena odločitev, da družbi Fenix obračuna DDV, je bila sprejeta zgolj glede na člen 9a. HMRC ni preučila uporabe člena 28 Direktive o DDV (v nadaljevanju: člen 28) kot takega, brez sklicevanja na člen 9a (vključno z, in še posebej, zadnjim pododstavkom člena 9a(1)).

E. PRAVNI OKVIR

Zakonodaja Unije

Člen 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljevanju: PDEU), prej člen 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (v nadaljevanju: PES), določa:

„Svet po posebnem zakonodajnem postopku ter po posvetovanju z Evropskim parlamentom in Ekonomsko-socialnim odborom soglasno sprejme določbe za harmonizacijo zakonodaje glede prometnih davkov, trošarin in drugih oblik posrednega obdavčenja v obsegu, v kakršnem je takšna harmonizacija potrebna za vzpostavitev in delovanje notranjega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence.“

Člen 291 PDEU določa:

- „1. Države članice sprejmejo vse ukrepe notranjega prava, ki so potrebni za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije.
2. Če so potrebni enotni pogoji za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije, se s temi akti na Komisijo, ali v ustrezno utemeljenih posebnih primerih in v primerih iz členov 24 in 26 Pogodbe o Evropski uniji, na Svet, prenesejo izvedbena pooblastila.
3. Za namene odstavka 2 Evropski parlament in Svet z uredbami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku, vnaprej določita splošna pravila in načela, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.
4. V naslovu izvedbenih aktov se vstavi pridevnik „izvedbeni“ v ustreznem spolu.“
20. Svet je na podlagi člena 113 PDEU in njegovih predhodnikov sprejel različne direktive o DDV, tudi Direktivo o DDV (UL 2006, L 347, str. 1).
21. Člen 28 Direktive o DDV določa:
- „Kadar davčni zavezanec pri opravljanju storitev deluje v svojem imenu, vendar za račun druge osebe, se šteje, da je prejel in opravil te storitve sam.“
22. Člen 397 Direktive o DDV določa:
- „Svet na predlog Komisije soglasno sprejme ukrepe, potrebne za izvajanje te direktive.“
23. Člen 397 Direktive o DDV je naslednik člena 29a Šeste direktive Sveta z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (77/388/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 23, v nadaljevanju: Šesta direktiva). Člen 29a Šeste direktive je bil vstavljen s členom 1(2) Direktive Sveta 2004/7/ES z dne 20. januarja 2004 o spremembi Direktive 77/388/EGS o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede dodeljevanja pooblastil za izvajanje in glede postopka za sprejemanje odstopanj (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 2, str. 7).
24. Na podlagi člena 397 je Svet sprejel Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost prenovitev (UL 2011, L 77, str. 1).
25. Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 je bila spremenjena s členom 1(1)(c) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1042/2013 z dne 7. oktobra 2013 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede

kraja opravljanja storitev (UL 2013, L 284, str. 1), s katero je bil vstavljen člen 9a, ki določa:

„1. Če se elektronsko opravljene storitve opravljajo prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, na primer tržnice za aplikacije, se za namene uporabe člena 28 Direktive 2006/112/ES domneva, da davčni zavezanec, ki sodeluje pri opravljanju teh storitev, deluje v svojem imenu, vendar za račun ponudnika teh storitev, razen če ta davčni zavezanec ponudnika ni izrecno navedel kot izvajalca storitev in je to razvidno iz pogodbenih dogovorov med strankami.

Da se šteje, da je davčni zavezanec izrecno navedel ponudnika elektronsko opravljenih storitev kot izvajalca teh storitev, morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) vsak davčni zavezanec, ki sodeluje pri opravljanju elektronsko opravljenih storitev, mora izdati ali dati na voljo račun, v katerem so navedene te storitve in njihov izvajalec;
- (b) v računu ali potrdilu, ki sta bila izdana ali dana na voljo prejemniku, morajo biti navedene elektronsko opravljene storitve in njihov izvajalec.

Davčnemu zavezancu, ki v zvezi z opravljanjem elektronsko opravljenih storitev odobri zaračunavanje stroškov prejemniku ali odobri opravljanje storitev oziroma določi splošne pogoje in podrobnosti dobave, ni dovoljeno izrecno navesti druge osebe kot ponudnika navedenih storitev.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi, če se telefonske storitve prek interneta, vključno z videotelefonijo prek internetnega protokola (VoIP), opravljajo prek telekomunikacijskega omrežja, vmesnika ali portala, na primer tržnice za aplikacije, in pod enakimi pogoji, kot so določeni v navedenem odstavku.

3. Ta člen se ne uporablja za davčne zavezance, ki opravljajo samo obdelavo plačil v zvezi z elektronsko opravljenimi storitvami ali telefonskimi storitvami prek interneta, vključno z videotelefonijo prek internetnega protokola (VoIP), in ki ne sodelujejo pri njihovem izvajanju.“

Pravo Združenega kraljestva

26. Izvedbena uredba 282/2011/EU se je ves čas neposredno uporabljala v Združenem kraljestvu (in v vsej [Evropski] uniji). Vprašanje, ki ga postavlja UK Tax Tribunal (sodišče Združenega kraljestva za davčne spore), se nanaša zgolj na vprašanje veljavnosti člena 9a.

F. SPOR V POSTOPKU V GLAVNI STVARI

Povzetek trditev družbe Fenix

27. Člen 9a naj bi v dveh bistvenih pogledih spremenil uporabo člena 28, in sicer:

prvič, z njim naj bi bila uvedena domneva, da upravljavec platforme, ki sodeluje pri opravljanju nekaterih elektronskih storitev, deluje v svojem imenu in za račun ponudnika. Povedano drugače, štel naj bi se, da je sam kupil in opravil te storitve ter da mora zato obračunati DDV. To domnevo naj bi bilo mogoče ovreči le, če so izpolnjeni nekateri pogoji, in sicer, da je zastopnik izrecno navedel svojega principala kot ponudnika in je to razvidno iz pogodbenih dogovorov med strankami;

drugič, tudi če je identiteta zastopnikovega principala razkrita, naj bi to preprečevalo izpodbijanje domneve, če upravljavec digitalne platforme:

odobri zaračunavanje stroškov prejemniku ali

odobri opravljanje storitev ali

določi splošne pogoje in podrobnosti dobave.

28. Skratka, tudi če je jasno, da gre za agencijsko razmerje, in če se ve, kdo je principal, naj bi člen 9a določal nov položaj, da se zastopnik obravnava, kot da bi opravljal in prejemal storitev. To naj bi temeljito spremenilo pristop k odgovornosti zastopnikov za njihovo ravnanje na področju DDV. Strankam naj bi odvzelo pogodbeno avtonomijo in presevalo domet člena 28.
29. Posledica te bistvene spremembe odgovornosti zastopnikov naj bi bila, da se člen 28 spremeni in/ali dopolni z dodajanjem novih pravil. Člen 9a naj bi pomenil več kot le izvajanje člena 28, kot je dovoljeno s členom 397, in naj ne bi pomenil zgolj pojasnila člena 28.
30. Člen 9a naj bi pomenil politično odločitev, da se odgovornost in davčno breme naložita upravljavcu internetne platforme, saj je glede na širino določb – čeprav je domnevo teoretično mogoče izpodbijati – domnevo dejansko skorajda nemogoče izpodbiti.

Povzetek trditev HMRC

31. Člen 28 naj bi bil širok in splošen. Povsem jasno naj bi bilo, da mu je – in da mu mora biti – v pravu Unije priznan avtonomen pomen. Člen 9a naj bi pojasnjeval in/ali določal „dodatne podrobnosti“ tega avtonomnega pomena iz prava Unije v konkretnih okoliščinah uporabe člena 28 in podrobneje določal, kdaj davčni zavezanec „deluje v svojem imenu, vendar za račun druge osebe“, kdaj v tem svojstvu davčni zavezanec „[deluje] pri opravljanju [določenih] storitev“ in kdaj se zato za davčnega zavezanca „šteje, da je prejel in opravil te storitve sam“.

32. S členom 9a naj bi bil zgolj pojasnjen člen 28. Člen 9a naj ne bi pomenil spremembe in naj ne bi odstopal od člena 28.
33. Če je člen 9a veljaven, naj bi bilo jasno, da se uporablja za tožečo stranko in njene dejavnosti ter da tožeča stranka ne more izpodbijati domneve, uvedene s členom 9a, ne glede na to, ali je družba Fenix delovala kot zastopnik ali kot principal.
34. Člen 9a
 - (i) naj bi bil skladen z bistvenimi splošnimi cilji člena 28 in Direktive o DDV kot celote in
 - (ii) naj bi bil potreben ali primeren za izvajanje člena 28 in Direktive o DDV kot celote, ne da bi ga dopolnjeval ali spreminjal.

Tako naj bi bilo treba šteti, da je Svet s členom 9a podrobneje pojasnil člen 28 in Direktivo o DDV kot celoto.

G. OBRAZLOŽITEV UK TAX TRIBUNAL (sodišče združenega kraljestva za davčne spore) GLEDE PREDLOŽITVE VPRAŠANJA SODIŠČU

35. [...] (ni prevedeno) UK Tax Tribunal (sodišče Združenega kraljestva za davčne spore) dvomi o veljavnosti člena 9a in mora zato predložiti zadevo Sodišču. Razlogi za take dvome UK Tax Tribunal (sodišče Združenega kraljestva za davčne spore) so predstavljeni v naslednjih točkah.¹
36. Namen člena 9a je izvajanje člena 28 Direktive o DDV, vendar se je mogoče vprašati, ali ne presega tega izvajanja.
37. Kot je pojasnil generalni pravobranilec v sklepnih predlogih v zadevi Komisija/Parlament in Svet, predstavljenih 19. decembra 2013 (C-427/12, EU:C:2013:871), [...] (ni prevedeno), je obseg izvedbenih aktov zelo omejen, drugače kot pri širši diskrecijski pravici glede delegirane zakonodaje.²
38. [...] (ni prevedeno) [Sodišče] je preučilo omejitve izvedbene zakonodaje glede na člen 291 PDEU v sodbi z dne 15. oktobra 2014, Parlament/Komisija (C-65/13, EU:C:2014:2289) [...] (ni prevedeno). Na kratko, določba, katere namen je izvajanje zakonodajnega akta, je zakonita le, če izpolnjuje ta tri merila:

¹ UK Tax Tribunal (sodišče Združenega kraljestva za davčne spore) je na podlagi tožbe družbe Fenix izdalo obrazloženo odločbo, katere kopija je priložena k tej prilogi in ki je dostopna na <http://www.bailii.org/uk/cases/UKFTT/TC/2020/TC07971V.html>.

² Točki 62 in 63.

- (1) sporna določba mora „spošt[ovati] bistvene splošne cilje zakonodajnega akta“, ki ga namerava izvajati;
 - (2) sporna določba mora biti „potrebn[a] oziroma primern[a] za [...] izvedbo“ zakonodajnega akta, ki ga namerava izvajati;
 - (3) sporna določba „ne sme niti spremeniti niti dopolniti zakonodajnega akta, tudi v njegovih nebitvenih elementih ne“.
39. V sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o izvajanju člena 290 PDEU je navedeno:

„[...] V nadaljevanju je treba opozoriti, da avtorji nove pogodbe področja uporabe obeh členov niso zasnovali na enak način. Pri pojmu delegiranega akta sta opredeljena obseg in učinek – akt, ki se splošno uporablja in dopolnjuje ali spreminja nebitvene elemente – medtem ko opredelitev izvedbenega akta ni nikjer navedena in izhaja iz namena – potreba po enotnih pogojih za izvajanje aktov. To razliko utemeljujeta različna narava in obseg pooblastil, ki so s posamezno določbo prenesena na Komisijo. [...]

Komisija meni, da bi moral zakonodajalec pri ugotavljanju, ali ukrep ‚dopolnjuje‘ temeljni akt, oceniti, ali se s tem ukrepom dejansko dodajajo nova nebitvena pravila, ki bi spremenila okvir zakonodajnega akta, pri čemer bi imela Komisija določeno stopnjo diskrecije. V primeru pritrdilnega odgovora bi se lahko štelo, da ukrep ‚dopolnjuje‘ temeljni akt. Nasprotno pa se ukrepi, s katerimi naj bi se samo izvajala obstoječa pravila temeljnega akta, ne bi smeli šteti kot dopolnilni ukrepi.“³

40. Iz tega je jasno, da delegirani akti, ki so dovoljeni na podlagi člena 290 PDEU, spreminjajo pravni okvir in da obstaja diskrecijska pravica, da pa izvedbeni akti na podlagi člena 291 PDEU ne spreminjajo tega pravnega okvira. To je v skladu s sklepnimi predlogi generalnega pravobranilca [...] (ni prevedeno) [zadeva C-427/12] (glej točko 37 zgoraj).
41. V predlogu Komisije za člen 9a je bilo navedeno, da gre za ukrepe „[...] popolnoma tehnične narave [...] [, ki] določajo le uporabo [že sprejetih] določb [...]“ in da zato ni potrebna ocena učinkov.⁴ Originalna različica člena 9a iz predloga pa je uvedla domnevo, vendar se je [ta] domneva uporabljala, „razen če je v razmerju do končnega uporabnika izvajalec

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu – Izvajanje člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, COM(2009) 673 final, Bruselj, 9. december 2009, str. 3 in 4 (dostopno na: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0673:FIN:SL:PDF>).

⁴ Predlog uredbe Sveta o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 282/2011 glede kraja opravljanja storitev, COM(2012) 763 final, str. 3 (dostopno na: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012PC0763&from=SL>).

storitev izrecno naveden kot izvajalec storitev“.⁵ To je v skladu z razlago iz predloga, da bi se domneva uporabljala, „če ni navedeno drugače“.⁶

42. Besedilo člena 9a, kot je bil sprejet, je bistveno drugačno in precej širše od besedila v predlogu. Člen 28 se nanaša na davčnega zavezanca, ki deluje v svojem imenu, vendar, kot je izrecno navedeno v delovnem dokumentu št. 885 Svetovalnega odbora za davek na dodano vrednost: uvedba domneve v člen 9a je pomenila, da bi morala domneva kot pravilo „[...] veljati za vse davčne zavezance“.⁷
43. Iz poročila revizijske hiše Deloitte iz leta 2016, na katero se je Komisija oprla za predlog Komisije iz leta 2016 za spremembo Direktive o DDV,⁸ jasno izhaja, da se „[c]ilj člena 9a, da se odgovornost glede obveznosti za plačilo DDV prenese na posrednika, [...] zdi zaželen. Obstaja potreba po nadaljnjem pojasnjevanju ter skupni in zavezujoči razlagi s strani držav članic“.⁹
44. Obstaja močan argument, da prenos odgovornosti ni zgolj tehnični ukrep. Šlo je tudi za spremembo *status quo*, kar nakazuje, da se je mogoče vprašati, ali ni šlo za spremembo in ne zgolj pojasnilo.
45. Dalje, čeprav predlog Komisije iz leta 2016 na koncu ni vodil do spremembe člena 28, kot je bila predlagana, je Odbor Evropskega parlamenta za ekonomske in monetarne zadeve vendarle 16. oktobra 2017 poročal o predlogu.¹⁰

⁵ Prav tam, str. 12.

⁶ Prav tam, str. 5.

⁷ Evropska komisija, delovni dokument št. 885 Svetovalnega odbora za davek na dodano vrednost, Bruselj, 9. oktober 2015, str. 4 in 5 (dostopno na: <https://circabc.europa.eu/sd/a/ab683366-67b5-4fee-b0a8-9c3eab0e713d/885%20-%20VAT%202015%20-%20Harmonised%20application%20of%20the%20presumption.pdf>).

⁸ Evropska komisija, predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi davka na dodano vrednost za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo COM(2016) 757 final, 1. december 2016 (dostopno na: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/com_2016_757_en.pdf).

⁹ Evropska komisija, Vidiki DDV v čezmejnem e-trgovanju – možnosti za posodobitev, končno poročilo – sklop 3, Deloitte, november 2016, str. 203 in 204 (dostopno na: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/vat_aspects_cross-border_e-commerce_final_report_lot3.pdf).

¹⁰ A8-0307/2017.

„Poročevalec pozdravlja spremembo člena 28, ki jo je predlagala Komisija in ki določa, da so upravljavci spletnih platform odgovorni za pobiranje DDV pri opravljanju storitev [...]“¹¹ (poudarek dodan)

46. Čeprav ni znano, zakaj predlog Komisije iz leta 2016 ni bil uresničen, že samo dejstvo, da je predlog prišel do te faze in da se je poročevalec strinjal, da je sprememba potrebna, govori v prid trditvi, da se je dvomilo o veljavnosti člena 9a.

47. Nazadnje, Sodišče je v zadevi z dne 14. julija 2011, Henfling in drugi (C-464/10, EU:C:2011:489), [...] (ni prevedeno) navedlo, da člen 6(4) Šeste direktive, prednik določbe člena 28,

„[...] ustvarja pravno fikcijo, da sta identični storitvi opravljeni zaporedno. V skladu s to fikcijo se za subjekt, ki posreduje pri opravljanju storitev in je komisionar, šteje, da je naprej prejel zadevne storitve od subjekta, na račun katerega deluje in ki je komitent, nato pa te storitve sam opravil za stranko. Iz tega izhaja, da sta glede pravne vezi med komitentom in komisionarjem njuni vlogi ponudnika storitev in plačnika fiktivno zamenjani za namene DDV.“¹²

48. Sodišče je nato navedlo:

„Glede dejavnosti trafikantov iz postopka v glavni stvari je treba poudariti, da čeprav je **treba** pogoj, da mora davčni zavezanec delovati v svojem imenu in za račun druge osebe, ki je določen v členu 6(4) Šeste direktive, **razlagati na podlagi zadevnih pogodbenih razmerij**, kot je razvidno iz točke 40 te sodbe, pa pravilno delovanje skupnega sistema DDV, ki je uveden s to direktivo, **od predložitvenega sodišča** kljub temu zahteva **konkretno preverjanje za ugotovitev, ali so – glede na vse podatke obravnavane zadeve – navedeni trafikanti pri sprejemanju stav dejansko delovali v svojem imenu.**“¹³ (poudarki dodani)

49. Z domnevo v členu 9a je odstranjena zahteva, da se na ekonomsko in komercialno realnost gleda z vsem, kar to potegne za sabo.

50. Vprašati se je mogoče, ali:

uvedba domneve v člen 9a ni tehnični ukrep, ampak radikalna sprememba, in

¹¹ Str. od 15 do 18.

¹² Točka 35.

¹³ Točka 42.

ali je bil z uvedbo domneve v besedilu iz zadnjega odstavka člena 9a pravni okvir zelo močno spremenjen. V vsakem primeru bi to pomenilo očitno napako v izvedbeni uredbi.

H. VPRAŠANJE ZA PREDHODNO ODLOČANJE

51. First-tier Tribunal (sodišče prve stopnje) je zato na podlagi člena 86(2) Sporazuma o izstopu in člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije Sodišču Evropske unije v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

- „1. Ali je člen 9a Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011, vstavljen s členom 1(1)(c) Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1042/2013 z dne 7. oktobra 2013, neveljaven v delu, v katerem dopolnjuje in/ali spreminja člen 28 Direktive 2006/112/ES, ker presega izvedbeno pooblastilo ali dolžnost Sveta, vzpostavljeno s členom 397 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006?“

15. december 2020

PRILOGA

[...] (ni prevedeno)